

“Ифет”: Продължението

сезон 2, еп. 44 (84)

“Ръза запознава Джемил с известен доктор”

в селото

Ръза: Утре ще те запозная с един мой много добър приятел, той ще ти помогне със сигурност да се справиш. ***тупа го по рамото***

Джемил: Не, благодаря Ви! Щом малко се съвзема, веднага ще се върна при семейството си. Не искам да си Ви в тежест.

Ръза: Е, хубава работа! Първо трябва да проходиш, да се стабилизираш и чак тогава да се върнеш при семейството си. А и най-добре да се запознаеш с човека, да видим какво ще каже и тогава да решим, съгласен ли си?

Джемил: Много Ви благодаря! Не знам как ще Ви се отплатя, правите ми голяма услуга!

Ръза: Спокойно, бе, момче! Тук в селото всички ме познават, на всички съм помогнал. Е, има много неблагодарни кучета, но моето сърце винаги е отговорено за добрини. Само да съм жив и здрав, това ми стига, момчетата от селото много ми помагат.

Джемил: Радвам се. ***усмихва се***

в болницата

Саиме: Не знам как ще кажем на Ифет, че Джемил го няма, как?! ***плаче***

Ерхан: На всяка цена ще го открием, сигурен съм, че сестра ми и Нил го държат някъде.

Саиме: Много съм притеснена за състоянието на Ифет! Няма да може да понесе лошата новина, това ще е голям удар за нея.

Серпил: Аз предлагам въобще да ни й казваме. Докато я изпишат ще минат няколко дни, дано дотогава да намерим Джемил! А и нали полицията все още работи по случая? Сигурно вече имат следи...

Саиме: Не, дъще, те щяха да ни се обадят, едва ли ще намерят нещо, инвалидната количка, която намериха на брега, сигурно ги е отказало да търся. Божичко, какво ни се случва? ***плаче***

Серпил: Лельо Саиме, недей да плачеш, натъжаваш и мен! Всичко ще е наред, сигурна съм!

Ерхан: Само да ги открия, кълна се, че ще си платят за всяка злина, която са сторили.

удря по стената

Бетюл и Асуман пристигат в болницата

Бетюл: Ерхан?! ***плаче***

Ерхан: Бетюл, Вие какво правите тук?

Бетюл: Не издържах да стоя въщи, искам да съм до Вас.

Ерхан: Какви ги говориш? Сега трябва да си при Мехмет, достатъчно сме всички тук! Хайде, прибирайте се!

Асуман: Ерхан, успокой се! Решихме, че можем да помогнем с нещо.

Ерхан: Бетюл, не бива и ти да се напругаш излишно! Хайде, вземете и госпожа Саиме и се прибирайте, ако има нещо, ние ще Ви кажем!

Саиме: Не, аз никъде не мърдам! Ще стоя при Ифет, тя има нужда от мен!

Серпил: Лелю Саиме, недей така! Ще ти стане нещо, не ме карай да се тревожа и за теб!

Саиме: Нимет и Седат са в къщи, те се грижат за Чичек. Позволете ми да остана и днес тук, обещавам, че утре ще се прибера!

Бетюл: Къде е Джеми? ***плаче***

Ерхан: Не успяхме да го намерим, но със сигурност онези двете са го отвели някъде.

Асуман: Да им изсхнат ръчичките, дано! Долни мръсници!

в дома на Ифет

Нимет: Не, не мога повече да чакам! Хайде, обадете се веднага на леля ми!

Емине: Нимет, по-спокойно! Не се напрягай, вредиш на себе си и на бебето!

Нимет: Стига сте ми казвали какво да правя! Сестра ми е в опасност, а Вие искате да стоя с кръстени ръце, така ли! ***натъжава се***

Седат: Нимет, миличка, успокой се! Добре, добре, детето ми, веднага ще се обадим на леля ти, за да видим какво става! ***взима телефона и започва да звъни***

в болницата

Саиме: Господин Седат звъни. Ще вдигна и ще им обясня всичко, те също се притесняват.

Ерхан: Добре, вдигни!

Саиме: Ало, господин Седат?!

Седат: Ааа, госпожо Саиме, как е положението, къде сте? Притеснихме се за Вас, кажете какво се е случило, не ни карайте да се тревожим!

Саиме: Ами...ние сме в болницата!

Седат: Иииии, какво казахте? Ама какво правите в болницата? Какво се е случило?

Емине: Какво, в болницата ли са? ***стреснато***

Седат: Да, разбирам Ви, това е много лошо! Дано всичко да се оправи, дано! А какво стана с Джеми? Открихте ли го?

Саиме: За съжаление, няма и следа от него! Опасявам се, че наистина са го бутнали от скалите и е...загинал. ***плаче***

Седат: Майчице! ***натъжава се***

Нимет: Какво се е случило? Кажете ми! ***притеснено***

Седат: Да, добре, госпожо Саиме, ще се чуем пак! Дръжте ни в течение! Дано всичко се оправи! ***затваря***

Нимет: Какво се е случило? Ифет и Джемил как са?

Седат: Успокойте се, успокойте се! ***поема си дълбоко въздух***

Емине: Всичко наред ли е?

Седат: Ифет е в болница, намерили са я в горящата къща, едвам са я спасили, онзи доктор, Джан ли беше?

Емине: Е?

Седат: Той я е спасил от пламъците. Сега Ифет е извън опасност за живота, но ще остане и утре там.

Нимет: Боже мой! А Джемил? ***плаче силно***

Седат: Него не са го открили все още...

вчерта

в селото

Ръза: Хайде, до утре! Надявам се, че утре ще получиш добри новини!

Джемил: И аз на това се надявам, но вече изгубих надежда!

Ръза: Не говори така! Знай от мен, че винаги трябва да вярваш в чудеса! Не се отказвай, не губи надежда, ще се справиш, бъди сигурен! Отново ще проходиш, гарантирам ти!

Джемил: Благодаря Ви! Наистина без Вас сега нямаше да съм тук, може би щях да съм мъртъв!

Ръза: Хайде, хайде, заспивай! ***прозява се*** И аз ще лягам вече, че утре рано ще отида при него!

Джемил: Лека нощ!

по-късно на следващия ден

Ръза: Момчето наистина иска много да проходи. Надявам се, че ще ми помогнеш, все пак ми дължиш услуга, а в момента искам да накарам това момче отново да проходи!

влизат в къщата на Ръза Хайде, влизай! Джемил, Джемил! ***вика*** Виж, синко, виж кого ти вода!

Джемил: Приятно ми е, аз съм Джемил!

Нури: Приятно ми е, аз съм Нури! ***ръкостискат се***